

Predikan i Kindaholms församling 2015 av Tobias Bäckström

14 sönd. efter tref.

”Enheten i Kristus”

Hes 37:15-22

Ef 4:1-6

Joh 17:9-11

Ps: 16, 20, 393, 61

”Söndra och härska” sa den franske kungen Ludvig XI. Och despoter och diktatorer har i alla tider härskat genom att splittra och söndra. Och varför det? Jo de har fattat *att ett enat folk aldrig kan besegras*. Ska man besegra folket måste man först se till att de är inbördes splittrade.

Det är mycket talande att namnet på Guds motkraft, ondskan själv, är *djävulen*. Det kommer från grekiskans *diabolos* som betyder splittra, ta isär. Hans huvudsyssla är alltså att så split och skapa oenighet. Då förstår vi bättre varför Jesus tycker det är så viktigt att vi kristna ska bevara enheten. Så länge vi är enade kan vi inte besegras, hur mycket än vår fiende djävulen angriper oss.

Ändå ser vi hur splittrad kyrkan här. De första tusen åren gick visserligen bra, då var kyrkan enad, men det andra årtusendet har efterhand sett allt sämre ut. När man ser ut över kyrkohistorien märker man att när splittring väl börjar så går det snabbt. Allra tydligast ser man detta inom de protestantiska samfundet. När Luther misslyckades med att reformera den katolska kyrkan, vilket ju var hans avsikt, ledde reformationen till att en del av kyrkan avsöndrades från moderkyrkan. Och när splittringen var igång ökade den snabbt i styrka, redan under Luthers livstid delades den upp i olika fraktioner och sen har det fortsatt.

Samtidigt ser vi också en underström som går i motsatt riktning. Kristna från olika traditioner hittar varandra, de ekumeniska mötena och samtalen ökar. När vi träffar kristna som kommer hit från andra delar av världen så ser vi det som självklart att de är våra bröder och systrar i tron, oavsett om de är syriskt-ortodoxa, katoliker eller apostoliskt kristna. Och ska det hända något för den kristna enheten så är det här på gräsrotsnivå som det måste ske.

Det finns en missuppfattning att det som splittrar oss som kristna är att vi har olika läror, vi har olika syn på dop, nattvard, jungfru Maria och helgon. Och det är sant att vi har lite olika syn på de sakerna, men det finns två saker att säga om det. Dels är skillnaderna inte så stora, ofta beror det på missuppfattningar, olika språk eller att man lägger in olika betydelser i orden. När teologer samlas för att klargöra skillnader så brukar de läromässiga hindren inte vara oöverstigliga. Nej, splittring orsakas inte så mycket av lärosatser som av dåligt humör, maktbegär och prestige.

Det andra är att skillnader i läror tenderar att bli större *efter* en splittring. När man har lämnat varandra finns inte den andre för att stämma av olika tankar och idéer. Och så ökar risken att en avsöndrad kyrka allt snabbare lämnar den allmänkyrkliga traditionen. Så kan det tragiska

uppstå att en splittring som från början hade väldigt lite med lärosatser att göra, efterhand blir det just läror som blir hindret att förenas igen.

I Svenska kyrkan ser vi tendenser att man allt mer lämnar klassisk kristen tro. Vi stämmer inte längre av med våra trossyskon. Tankar och idéer prövar vi inte mot den allmänkyrkliga traditionen. Just detta är tecken på en splittrad kyrka, det som våra kristna bröder och systrar tycker är inte så viktigt, det anses viktigare att gå egna vägar.

Samtidigt är detta med enhet inte så enkelt. Hur ska vi uppnå enhet utan att det leder till förtryckande konformitet? En fara med att försöka bevara enhet är att göra det genom att likrikta åsikter och kväsa oppositionen. Men försöker man upprätthålla enhet på det sättet kommer det garanterat att leda till splittring och polarisering.

Jag tror att en viktig ledtråd hur man ska undvika detta är dagens tema: *Enheten i Kristus*. Det säger oss att det är när vi samlas kring Kristus som vi upprätthåller enhet. Vi är ett folk som har Jesus i centrum, inte ett politiskt parti som binds samman av en samling åsikter.

Det finns också en nyckelmening i dagens evangelium: ”Helige fader, bevara dem i ditt namn, det som du har gett mig, så *att de blir ett, liksom vi är ett*”. De blir ett liksom vi är ett! Det är Jesus som ber detta till sin Fader i himmelen. Han ber att vi ska vara ett, på samma sätt som Fader och Sonen är ett. Treenigheten är därmed en förebild för *oss*! Fader, Son och Ande är tre olika personer, samtidigt så är de så enade att de förenas i en enda Gudom. Det kan vara svårt för oss att fatta att Guds inre liv och struktur blir ett mönster för oss. Treenigheten är tillvarons djupaste mysterium och vi inbjuds att delta och efterlikna detta.

Vi får en hemlighetsfull inblick i treenigheten när Jesus säger: ”*Allt mitt är ditt och allt ditt är mitt*”. Lägga märke till ordningen. Först säger han: ”*Allt mitt är ditt*”. När det är sagt kan han säga: ”*Allt ditt är mitt*”. Jesus har lagt allt vad han äger och har i sin Faders hand. Sin vilja, sina förmågor och sitt liv. Ingenting gör han anspråk på utan allt är överlåtelse åt Fadern. Och *då* upptäcker han att allt det som ligger i sin Faders hand är hans. Fader ger det tillbaka till honom. Fadern, Sonen och Anden lever i fullkomlig överlåtelse och bejakande av varandra. De är olika men förenas ändå till en fullkomlig och kärleksfull enighet. Kärlek är att ge och Fadern och Sonen ger sig till varandra hela tiden.

Men treenighetens överlåtelse till varandra stannar inte där: det som Jesus fått av Fadern ger han vidare till oss! Treenigheten är ingen klubb för inbördes beundran, det är en öppen gemenskap som vill att du ska vara med.

När vi tänker på treenigheten, detta som egentligen inte kan tänkas, förstår vi än mer varför Guds motsats kallas splittraren, *diabolos*. Splittring uppstår när vi inte lever treenighetens liv, när vi inte lever i överlåtelse till varandra, när vi griper om det som är *mitt* och vägrar att släppa det ifrån oss.

Enhet uppstår när vi i kärlek öppnar oss för varandra, ger av oss själva och lever i överlåtelse. Det är inte enkelt men vi har fått en livstid att öva oss i detta.

Och du får börja med att svara på treenighetens inbjudan. Det gör du framme vid nattvardsbordet. Där säger Jesus till dig: ”*allt mitt är ditt, min kropp för dig utgiven, mitt blod för dig utgjutet*”.